

Tersaneler cehennem işçiler köle kalmayacak!

Tersane işçilerinin sesi
ROTA
Aylık bülten ★ Mart 2009 ★ Fiyatı 50 Kr

"Oylarımızı devrimin ve sosyalizmin adaylarına verelim!"

Yerel seçimlere az bir zaman kaldı. Değişik partiler bol keseden vaatlerle biz işçi ve emekçileri aldatmaya devam ediyor. Seçim sloganlarında sürekli olarak "namus ve dürüstlük"ten bahseden adaylar türlü oyunlarla bizim gözümüzü boyamaya çalışıyor.

Yeri geliyor oy karşılığı bize rüşvet teklif ediyor, yeri geliyor iş vaadinde bulunuyor. Oysa bunların bizim açımızdan hiçbir samimiyeti yok. Partiler yalan dolanla birbirlerinin kuyusunu kazmaya çalışıyor. Oysa onların hepsi birbirinin aynıdır. Farklı renkte görünmekle birlikte bir tek renkleri var, o da kara renktir. Yani bizlere koca bir geleceksizlikten başka bir şey vaad etmiyorlar. Hepimiz biliyoruz ki seçimden seçime gördüğümüz bu adaylar seçim sonrasında ortalıkta görünmeyecektir. Sandıklar kurulacak, bizler gidip oy kullanacağız. Ancak ertesi sabah kalktığımızda bizim için değişen hiçbir şey olmadığını göreceğiz. Çünkü onlar ifade ettikleri gibi halk için değil sadece ve sadece kendi çıkarları için varlar. Ve bütün bu curcuna belediyelerin yağlı kasasına ulaşmak içindir. Bunun için her yerde cafcaflı törenler, her yerde parti bayrakları, her yerde sürekli gezen araçlar... Yani dökülen bunca masraf, daha fazlasını kazanmak içindir.

Peki, sermaye düzeni içerisinde belediyeler ne yapar? Emekçilerin hangi sorununu çözer? Bu düzen içerisinde yerel yönetimler emekçilere hiçbir şey sunamazlar. Çünkü onları aşan bir sermaye düzeni var. Çünkü onların ipleri işte bu sermayenin elindedir. Parababaları onları istediği yöne yönlendirir. Yaşadığımız sınırlar içerisindeki altyapı sorununu çözebilirler mi? Bugüne kadar çözmediler, bundan sonra da çözemezler?

Kışın yağmur yağdığında evlerimizi su basmaya devam edecek. Trafikteki keşmekeş devam edecek. Temiz su içme gibi bir şansımız olmayacak. Neden? Çünkü su tekellere peşkeş çekiliyor. Temel insani ihtiyaçlarımızdan biri olan su büyük şirketlerin kâr unsuru olarak görülüyor. Dolayısıyla bir bardak temiz su paralı hale getiriliyor.

Peki ne yapacaklar belediyede? En fazla park ve bahçe yapıp, mahallelerimizde düzenli olarak çöp toplarlar. Hepsi bu kadardır. Kısacası bu belediye seçimlerini hangi parti kazanırsa kazansın yapabilecekleri sadece bununla sınırlıdır.

Peki, durmadan palavralar savuran bu partilerin adayları ülkedeki işsizliği, açlığı, yoksulluğu çözebilirler mi? Denilebilir ki bu belediye başkanlarının görevi değil.

Ama zincirin halkalarıymış gibi birbirlerine bağlılar. Merkezde sermaye durur. Sonra hükümet, sonra da yerel iktidarlar. Hepsi birbirine bağlıdır ve tutum olarak biz işçi ve emekçilere düşmanlıkta birbirinden bağımsız davranmazlar. Vaatleri sınır tanımıyor. "Benim vatandaşım parası olmadığı için hastane kapısından geri dönmeyecek" diyebilirler mi? Sağlıkta özelleştirmenin önplana çıktığı böyle bir süreçte trafik sorununu ne yapacaklar? Partilerin sözde çözümü var. O da köprü yapmak. Peki otomobil tekellerinin durmadan yeni otomobil modelleriyle sürekli pazar yarattığı gözönünde bulundurulursa köprü de trafik sorununu çözer mi? Büyük tekeller bu ülkeyi yönetiyor. Onların kâr hırsına dayalı politikaları varlığını sürdürdüğü yerde belediye başkanlarının hükmü olabilir mi?

29 Mart sabahı oy kullanacağız. Birileri il ya da ilçelerimizde, beldelerimizde belediye başkanı olacak. Ondan sonra hayatımızda ne değişecek? Sabah erken işe geleceğiz. Tersanelerde aylarca çalışmamıza rağmen ücretlerimizi alamayacağız. Sigortalarımız gene düzenli yatmayacak. İşçi sağlığı ve iş güvenliğine kaynak aktarılmayacak ve biz ölmeye devam edeceğiz. Peki, arkadaşlarımız tersanede öldüklerinde patron ne gibi müeyyideler uygulanacak? "Ölen olursa tersaneyi kapatırım" diyen bile var. Bu mümkün mü? Çalışma Bakanı Faruk Çelik şunları derken ne kadar samimiydi: "Birçok tersaneyi kapattık. Gereken cezaları uyguladık." Bunu SEDEF Tersanesi patronu Metin Kalkavan yalanlıyor. Kalkavan'a göre Çalışma Bakanlığı sorunu abartıyor. *"Tersane kapatmalar ifade edilen düzeyde değil, sadece belli bölümler kapatıldı"* diyor. Ne bakanlık ne de belediyeler sermayeye diş geçiremezler. Zaten böyle bir dertleri de yoktur. Şu an evimizin kapısını çalan bu partiler arkadaşlarımız tersanede ölürken neredeydi. Komisyon oluşturdular. Raporlar düzenlediler. Ama arkadaşlarımız ölmeye devam etti. Neyi değiştirmek için çaba sarf ettiler ki? Yaptıkları sadece seçim yatırımıydı. Ancak bizler bütün bu oyunlara gelmeyeceğiz. Palavralarına kanmayacağız.

Her partinin tersanelerde patron olan bir temsilcisi var. Bu patronlar kendi partileri için kesenin ağzını açtılar. Daha dün "kriz var" diyorlardı. Onbinlerce işçinin işine son vermişlerdi. Aylarca ücret ödemiyorlar. Ama partileri için sakladıkları paraları gün yüzüne çıkarıyorlar. Ne de olsa "kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez" diyorlar. Size bir örnek TORLAK Tersanesi patronu paydos saatinde kendi partisinin bildirisini dağıtıyor. Oysa işçilerin üç aydır ücretlerini ödemiyordu. Seçim için harcadıkları parayı işçi sağlığı önlemlerine ayırsalar kimsenin burnu kanamaz. Ancak onların hesapları farklı ve bu hesap içerisinde biz tersane işçileri sadece oy deposu olarak görülüyoruz.

Bu düzende bir gerçeklik var. İki sınıf var. Biri sermaye diğeri işçi sınıfı. Sermaye şu an için partileriyle birlikte devrede. Bizi de oy deposu olarak kullanmaya çalışıyor. Sorunlarımızı çözecekleri yok. Biz işçiler kendi sorunlarımızı kendimizden başka hiç kimse çözemez. Birleşmeli ve mücadele etmeliyiz. Bize dayatılan cehenneme karşı işgali, grevi ve direnişi seçmeliyiz.

Onların oyununa gelmeyerek hiçbirine oy vermeyelim. Oylarımızı işçi sınıfının devrimci adaylarından yana kullanalım. **Çünkü onlar** iş cinayetlerinin nedeninin patronların aşırı kâr hırsı olduğunu söylüyor. **Çünkü onlar** taşeronluk sistemi öldürür, taşeronluk kaldırılsın diyor. **Çünkü onlar** katil tersane patronları yargılansın diyor. **Çünkü onlar** işçilerin sigortası gerçek ücret üzerinden ve ana firma tarafından ödensin diyor.

Bütün bunların gerçekleşmesi için de işçiler birlikte mücadele etmeli diyor. "İnsanca çalışma ve yaşam koşulları, yaşanabilir bir kent SOSYALİZM'dedir" diyorlar. Sosyalizmi kazanmak içinse işçi sınıfı ayağa kalkmalıdır diyorlar. Bunun için oylarımızı **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** adaylarından **İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı MELEK Altıntaş**'tan yana kullanalım.

Oylarımızı devrimin ve sosyalizmin adaylarına verelim. **Melek Altıntaş**'a vereceğimiz her oy sermeyeye ve onların partilerine sırt çevirmektir. Artık parababalarının düzenine ve onların partilerine karşı sırtımızı dönelim.

"Biz işçiler bu oyunu bozmalıyız!"

Yerel seçimler geldi. Bizden yine oy istemek için tersanemize, mahallemize geliyorlar. Yine türlü türlü vaatlerde bulunuyorlar. Hiç fark etmiyor, bütün sermaye partileri aynı şeyleri söylüyorlar. Kimisi bizden alınan vergilerle, paralarla yardım dağıtıyor. Aday olanlar da vaatler sıralıyor. Ama gerçek olan bir şey var, adayların hepsi diğerlerini suçluyor. Ben gelirsem rant sağlamayacağım, yolsuzluk yapmayacağım.

Arkadaşlar, bu partilerin hangisi olursa olsun hepsinin programı aynı. Hepsi kendi ceplerini ve yandaşlarını düşünüyor. Dikkat ederseniz adayların hepsi patron ya da hali vakti yerinde adamlar.

Ben tersanelerde çalışan bir işçiyim. Tersanelerde biz işçilerin o kadar çok sorunu var ki, ücretlerimiz ödenmiyor, sigortalarımız yatırılmıyor, daha da önemlisi ölümle burun buruna kalıyoruz. Şimdi de kendi yarattıkları kriz gerekçesiyle işten çıkartıyorlar, ücretleri düşürüyorlar. Bizi açlığa ölüme mahkûm ediyorlar. Bu vaat üstüne vaatler dağıtan partiler daha önce nerdeydiler acaba. Arkadaşlar her 5 senede bir yapılan bu seçimler bir oyundan ibarettir. Her seçimde sahneye çıkan oyuncular oyunu sergiliyor sonra seçilen de seçilmeyen de 5 sene yanımıza uğramıyor. Tek bir hesapları var, o da kendilerine rant sağlamak. Bizim sırtımızdan daha çok kazanmak.

Peki, o zaman bizim yapmamız gereken nedir? Biz işçiler bu oyunu bozmalıyız. Tersanelerde yaşadığımız sorunlara karşı örgütlü bir mücadele yürütmeliyiz. Bizim tek kurtuluşumuz bu, başka çıkar yolumuz yok.

TİB-DER üyesi işçi

Rota'dan...

ROTA'nın Mart sayısıyla bütün işçi arkadaşlarımıza merhaba diyoruz...

Çalıştığımız geminin tepesinden şöyle bir İçmeler'e baksak bol bol düzen partilerinin bayrak, pankart ve flamalarını görürüz. İşyerimizden paydos edip eve giderken ana caddelerin hepsinde fazlasıyla gürültü yapan seçim araçlarını görürüz. Sağda solda bol keseden atıp tutan pankartları görürüz. Eve gideriz mutlaka bu partilerden biri kapımızı çalıp vaatlerde bulunmaya çalışır.

Bir seçim hengâmesidir almış başını gidiyor. En sağcısından en solcusuna bu ülkenin değişik görünen partileri bizlerden oy istiyorlar. Bizden onları seçmemizi istiyorlar. Peki ne için? Bugüne kadar bu partiler bize ne vermiştir? Koca bir hiç!.. Bizler tersanelerde ölürken bunlar değilmiydi "biz artık bir şey yapamayız" diyen bunlar değil mi? Bizim bu cehennemde canımız çıkarken saltanat sürenler.

Şimdi her parti seçimler için muazzam masraf yapıyor. Onlar için fark etmez, tabii ki ne de olsa "kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez". Peki bu cafcaflı törenlere, bayraklara, pankartlara, seçim gezilerine harcadıkları parayla bu ülkede neler yapılmaz. "Kriz var" diyorlar, her yerden işçi çıkartıyorlar ama seçim gelince de zulaladıkları para kasalarını bir anda çıkarıverdiler. Bol bol harcıyorlar. Ne de olsa sonrasında bizden fazlasıyla çıkartacaklar. Buraya harcadıkları parayı bize mezar olan tersanelerdeki işçi sağlığı ve güvenliğine harcasalardı, 121 ölüm gerçekleşir miydi? Elbette ki hayır.

Çalıştığımız tersanelerde hemen hemen her partinin bir patron taraftarı var. İktidar partisinin de muhalefetin de. diğerlerinin de... Her biri kendi partisi için tonlarca para harcıyor. Oysa daha dün "kriz var" diyorlardı. Binlerce arkadaşımızı işinden ettiler. Birçok tersanede ücretler ödenmiyor. Arkadaşlarımız teker teker ölmeye devam ediyor. İşçiler için kriz var, ama kendileri için yok.

Kardeşler!

Bu partiler bize hiçbir şey vermezler, veremezler. Çünkü onlar Amerikancı ve IMF'cidir. Çünkü onlar sermayeye hizmet ediyor. Kendi kasalarını doldurmak, kendi saltanatlarını güçlendirmek adına aday oluyorlar. Şimdi seçim dolayısıyla yüzlerini görebiliyoruz. Bir dahaki seçimlere kadar kimsenin yüzünü görmeyiz.

Bizim sorunumuz çalıştığımız gemilerin mezarımız olmamasıdır. Bizim sorunumuz açlıktır, yoksulluktur, sefalettir. Bunlara çözüm bulabilirler mi? Elbetteki hayır. Onlar sadece park yaparlar, mahallelerde çöpleri toplarlar, bu kadar. Ötesi bizim sorunumuzdur. Ve kendi sorunumuzu kendimiz çözmeliyiz. Bu ülkede çoğunluk aç, azınlık tok, birileri hiç çalışmadığı halde saraylarda yaşıyor, ancak biz açlıktan kıvranıyoruz. Çocuklarımıza bir ekmek götürmenin tasasıdır yaşadığımız. Hayatımızı zindandan daha beter bir duruma getirdiler. Sadece bu partilere karşı değil, bu partilerin dizginlerini elinde tutan sermayeye karşı mücadeleyi yükseltmeliyiz. Biz örgütlenip mücadele edersek ancak yaşam şartlarımız düzelir. Ötesi halen sermayenin köleliğini kabul etmek anlamına gelir ki, gerçek seçim buradadır. Ya köleliği seçeceğiz ya da mücadeleyi...

"Onurlu bir gelecek için işçi sınıfının adayını destekleyeceğim!"

Yeni bir yerel seçim daha gündemimizde. Yine birileri bizlerden oy istiyorlar. Oy isterken vaatlerinde neler var neler! Fakat içlerinde en çarpıcı olan "işsizliği çözeceğiz" vaadi. Bizimle alay etmekten başka bir şey değil bu. Çünkü bunlar daha önce de kapımıza geldiler ve bizden oy istediler. Fakat ne hikmetse seçildikleri zaman bizleri unuttular. Şimdi de kriz nedeniyle işsiz kalmışken evlerimize ekmek götüremez, kiralarımızı, faturalarımızı ödeyemezken, üstelik bu krizi biz yaratmamamıza rağmen, karşımıza geçmiş bizlere gözümüzün içine baka baka yalan söylüyorlar.

Her gelen bugüne kadar hep parababalarının menfaatleri doğrultusunda hizmet yaptılar. Halen yapmaya devam ediyorlar. Biz alınterimizle geçinenlere ise "paran varsa hizmet var" diyorlar. Hepsinin rüşvette, yolsuzlukta parmağı var ve kendi ceplerini düşünüyorlar. İşçiden, yoksuldan yana hiçbir dertleri yok. Bizler umurlarında değiliz.

Ben kriz mağduru bir tersane işçisiyim. "Kriz var" diyerek tersane patronları ve taşeronlar önce yevmiyelerimizi düşürdüler, sonrada bizi "iş yok" diye işten çıkardılar. Bugüne kadar ücretlerimiz ödenmediğinde arkadaşlarımız iş cinayetlerine kurban gittiğinde bunlardan hiç biri yanımızda değildi. Ben her zaman ücret meselesi ya da iş cinayetleriyle ilgili devrimcileri yanımda gördüm. Şimdi bizlere gerçekleri anlatmak ve doğru yolda haklarımız ve geleceğimize sahip çıkmak için mücadeleye bizi sevk etmek için seçimlere katılmışlar. Ben de hakkını savunmaktan yana biri olarak çocuklarıma daha onurlu bir gelecek bırakmak için onları destekleyeceğim. Ama sadece destek değil bu uğurda mücadele edeceğim.

Kriz nedeniyle işten atılan bir tersane işçisi

Tersane işçilerine çağrımdır...

"Sermaye partilerinin maskesini indirelim, yalanlarına kanmayalım!"

Tersane işçileri, kardeşler!

Sizler her türlü güvenceden yoksun bir şekilde çalıştırılıyorsunuz. Üç kuruşluk iş güvenliği tedbirleri alınmadığı için bugüne kadar 121 işçi arkadaşınızı kaybettiniz. Şimdi krizin faturasını her yerde olduğu gibi Tuzla tersanelerinde de işçilere kesiyorlar. Çalışma "şansı" yakalayabilen işçi arkadaşlarınızın ücretleri önemli oranda düşürüldü. Sigorta primleri birçok tersanede taşeron denilen asalakların insafına bırakılmış. Dolayısıyla sigorta primleri hem asgari ücret üzerinden yatırılıyor hem de eksik yatırılıyor.

Bugüne kadar tersanelerde çalışan siz işçi arkadaşların sorununu görmezden gelenler, yok sayanlar şimdi sizleri oy deposu olarak kullanıyor. Yaşanan ölümler karşısında sesleri çıkmayanlar, tersanelere gelip işçi katili patronları destekleyenler, utanmazca sizlerden oy istiyorlar.

AKP'si CHP'si MHP'si hepsinin patron olan temsilcileri var. Bunların hepsi işçi katili. Hepsi saltanatlarını işçi sömürüsü üzerinden var ediyor. Servetlerinde işçilerin kanı var. Bunların tersane işçilerinin sorunlarını çözemeyeceklerini hepimiz gördük. Bugüne kadar tersane işçilerinin cehennem koşullarını bir nebze olsun hafifletebildiler mi? Yapmadılar, yapamazlar. Bu, onların sınıf çıkarlarına aykırıdır. Tersanelerdeki taşeronlaştırma, iş cinayetleri, kölece çalışma ve yaşam koşulları onlar için kâr alanlarıdır. Kârları azalmasın diye iş güvenliği tedbirlerini almayarak bu kadar işçinin kanını akıttılar. Bütün bunlara rağmen de sürekli tersane işçisini suçladılar, aşağıladılar.

Gurbetten gelen binlerce tersane işçisine sağlıklı barınma imkânları kurabilecekken neden kurmadılar. Üstelik Tuzla Belediye Başkanı bu konuda söz vermişken. Gelir getirebilecek, onların kârını arttırabilecek konutlar, sosyal merkezler kurdular ama tersane işçisinin barınma koşulları onlar için hiç önemli değildi. Altyapı sistemi hiç yoktu. Yağmur yağdığında evlerimizi su basıyordu. Tersanelere giden yollar ancak başbakan geldiğinde asfaltlandı. Kışın bizler yıllarca çamur deryasına mahkûm edildik. Tersanelerdeki zararlı atıklar denize atılarak deniz kirletildi. Tersane işçilerinin ikamet ettiği yerlerden biri olan Dilovası'nda fabrika atığı olarak bilinen yüzlerce zehirli varil ortaya çıktı.

Tüm bunlar elbetteki sadece Tuzla'yla sınırlı değil. Sermaye egemenliği altında kentler, düzeni yansıtır. Kentlerdeki bu çürüme düzenin çürümüşlüğünün açık ifadesidir. Burjuvaların, parababalarının yaşadığı mekanlara tüm imkanlar sunulurken, biz işçi ve emekçilerin yaşadığı mekanlar en berbat şekildedir. 18 yüzyılın kentsel yapısı değişmemiştir. Zira sermaye emekçilere açlık, sefalet, ölüm ve kötü barınma koşullarından başka hiçbir şey sağlayamaz.

Tersane işçileri kardeşler!

Sorunlarımızı çözeceklerini iddia eden bu partilerin her biri hükümet oldu, yerel yönetimleri aldı. Ama biz işçi ve emekçiler için değişen hiçbir şey olmadı. Bizleri kendi çıkar çatışmalarına alet edenler, yaşadığımız sorunları giderek ağırlaştırıyor. Biz işçi ve emekçilerin sorunlarını yaratan, bu düzenin devamı için çalışanlar bir kez daha bizleri kandırmak için adaylar. Bu sömürü düzeni sürsün, kendi servetleri artsın, bu çark devam etsin istiyorlar.

Ben, **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun bağımsız sosyalist adayı olarak bu yalın gerçeği anlatmak için adayım. Biz işçiler kenetlenmedikçe haklarımızı kazanamayacağımız gibi insanca yaşanabilecek bir düzeni de kuramayız. Çalışma ve yaşam koşullarımızı düzeltmek adına bir takım istemlerimiz vardır. Ancak sorunlarımız ve istemlerimiz bir bütündür. Bunların kesin ve tam çözümü, işçi sınıfının devrimci bir ayağa kalkış ile kurulu düzeni yıkması, yerine işçi ve emekçilerin iktidarını kurması ile olanaklı olabilir ancak. Sermaye düzeninin devrimle yıkılması gerçeğini gözardı etmeden, insanca yaşam ve çalışma koşulları elde etmek için acil taleplerimiz uğruna da örgütlü mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Tersane işçisinin acil talepleri ise işten atılanların ya-

saklanması, ücret düşürmelere son verilmesi, işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerinin alınıp işçi ölümlerinin durdurulması, taşeronluğun kaldırılmasıdır. Bu haklarımız için örgütlü mücadele esastır. Ancak bu köhnemiş sermaye düzeninin yıkılması gerektiği gerçeğini bir an olsun unutmadan. Başka alternatifimiz yok. Ya örgütlü mücadeleyi yükseltip ayağa kalkacak "gündüzlerinde sömürülmeyen gecelerinde aç yatılmayan" sosyalist bir düzen kuracağız. Ya da ölüme, açlığa, yoksulluğa, devam edeceğiz.

Sermaye partilerinin maskesini indirelim. Yalanlarına kanmayalım. Bizlerin gerçek çözümü devrimde, kurtuluşu sosyalizmdedir. Tüm tersane işçilerini örgütlenmeye ve mücadeleyi yükseltmeye çağırıyorum.

Ve yazımı şu ünlü sözlerle bitiriyorum: **İşçi sınıfı, ayağa kalk**! Savaşa! Kazanacağın koca bir dünya var önünde ve savaşacağın koca bir dünya!..

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı

Dok Gemi-İş Sendikası'ndan mizansen!

* İş cinayetlerine sustu.

* Kitlesel işten atmalar yaşanırken bu duruma sessiz kalındı.

* Binin üzerinde Dok Gemi-İş üyesi işçi işten atıldı. Ancak buna da sessiz kalındı.

* Tersane patronları kriz gerekçesiyle işçilerin aylarca ücretleri ödenmedi. Dok Gemi-İş yine sustu.

* Sigortalar eksik yatırılırken, yasadışı taşeronluk sistemi uygulanırken yine sustu.

* Kriz süreciyle birlikte bu saldırıların daha da yoğun yaşanırken sessiz kalındı.

Peki, şimdi niye eylem yapıyor?

Kim kime dum duma!

Tuzla tersanelerinde bir eylem. Organize eden Hain Dok Gemi-İş Sendikası. Katılanlar; tersane patronları, taşeronlar, tersane işçileri iki zıt kutup... İki farklı dünya ezen ile ezilenler bir araya gelebilir mi? "Aynı gemideyiz" masalı gerçek olabilir mi?

İşçi patronun yanında, patron sendikanın arkasında, hükümet tersane patronlarının emrinde, tersane patronları hükümetin içinde. Peki, bu eylemin tarafı kim? Eylemin talebi ne? Kime karşı yapıldı? Kim kimden ne istiyor? Belli değil... Saldırılar sürüyor, sürecek. Fatura işçiye kesiliyor. Patronlar teşvik istiyor. Sendika işçilerden fedakârlık yapmalarını isteyecek.

Bir aslan "miyav" dedi!

Binlerce tersane işçisi hakları için eyleme geçselerdi, bırakalım Tuzla'yı ülkeyi sarsardı. Dok Gemi-İş tersane işçilerini bir aksesuar olarak kullandı. Eyleme katılan çoğu işçi neye alet olduğunun farkında değildi. Bir kısmı tersane patronlarının yönlendirmesiyle, bazılarına "toplantı var" denilerek, bir kısmı da taşeronların zorlamasıyla eyleme katıldı.

Tersane patronlarında ve Dok Gemi-İş Başkanı Necip Nalbantoğlu'nda tezgâh çok. Tersane işçisini katakulliye getirerek, sömürü çarkını çevirmenin peşindeler.

Direnişler yol gösteriyor!

Patronları karşısına almadan, olmaz. Patronların merhametine, insafına sığınarak hiç olmaz. İşçi aidatlarıyla beslenen sendika ağalarıyla olmaz. Bu yolun sonu hep ihanete uğrayarak, satışa gelerek sonlanır. Kendi gücümüzü eylemlerle direnişlerle açığa çıkartalım. Ne yaparsa, öncü işçiler yapar. Tersanelerde yaşanan direnişleri örnek almalıyız. TİB-DER'in yarattığı direnişlerden ders çıkartalım.

İşsiz bir tersane işçisi

120. ölüm Cemil Akgül!

İşçi sağlığı ve iş güvenliğine kaynak aktarılsın, ölümler durdurulsun!

Tuzla tersaneler cehenneminde iş cinayetlerinin ardı arkası kesilmiyor. Üç kuruşluk iş güvenliği tedbirlerini almayan tersane patronları Tuzla tersanelerinde yeni iş cinayetlerinin de önünü açıyor. Kriz gerekçesiyle binlerce işçiyi kapı dışarı eden, aylardır birikmiş ücretlerini ödemeyen tersane patronları yarattıkları krizin faturasını da tersane işçilerine ödetmeye devam ediyorlar. Krizi kendileri için bir fırsata çeviren tersane patronları çalışma "şansı" yakalayan tersane işçilerini de her türlü güvenceden yoksun bir şekilde çalıştırıyorlar.

Daha önce gerçekleşen ölümlerde tersane patronları ve devlet yetkilileri iş yoğunluğunu gerekçe göstermiş ve sorunun gerçek yönünü karartmaya çalışmıştı. Hatta devletin her türlü yetkilileri yaşanan iş cinayetlerinin sorumlusu olarak tersane işçisini göstermiş ve tersane patronlarının arkasında olduğunu ilan etmişti. Ama yaşananlar tüm gerçekleri gözler önüne seriyor. Daha 8 Şubat'ta Selim Sevgili tersaneler havzasında yaşamını yitiren 119. ölüm olmuştu. Selim Sevgili'nin iş cinayetinde yaşamını yitirmesinin ardından Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım yaşanan iş cinayetinin sorumlusu olan tersane patronunu savunmuştu. Aradan 10 gün geçti ve bu seferki iş cinayeti haberi Çiçek Tersanesi'nden geldi.

Çiçek Tersanesi'nde (Elta Gemi taşeronu) çalışan İzmit nüfusuna kayıtlı 28 yaşındaki Cemil Akgül isimli tersane işçisi 19 Şubat günü elektrik çarpması sonucu yaşamını yitirdi. Böylelikle tersaneler havzasındaki ölümlerin sayısı yaşamını yitiren 120. ölüm oldu. Bundan önce yaşanan iş cinayetlerinde olduğu gibi bir kez daha sorumluluk ölen işçi arkadaşımıza yüklenecek ve tersane patronları aklanacaktır. Devletin tüm yetkilileri bir kez daha Çiçek Tersanesi patronunun arkasında olduklarını ilan edecek ve onu aklamaya dönük açıklamalar yapacaklar. Asıl sorun insanı merkeze koymayan tersane patronlarının aşırı kâr hırsıdır. İşte bu kâr hırsı yeni ölümlerin önünü açıyor. Tüm bu yaşananlara son verecek olan tersane işçilerinin örgütlü gücüdür.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

121. ölüm: Şinasi Bozkurt

Tersaneler cehennem işçiler köle kalmayacak!

Kapitalist krizin etkilerinin yayılmasıyla birlikte işçi sağlığı ve güvenliğine kaynak aktarmama bahanesi arkasına bürünen tersane patronları işçi ölümlerine sebep olmaya devam ediyorlar.

Tuzla'da peşi sıra yaşanan ölümlerin ardından bir ölüm haberi de Kocaeli Serbest Bölge'de faaliyet gösteren Türker Tersanesi'nde 'Korkmaz Gemi' taşeronunda çalışan Sivas nüfusuna kayıtlı olan 33 yaşında evli ve 2 çocuk babası olan Şinasi Bozkurt'ın yaşamını yitirmesiyle geldi.

5 Mart günü çalıştığı tersanedeki Bir buçuk tonluk saç parçasını taşıyan halatların boşalması sonucu ağır saç parçasının altında kalan Şinasi Bozkurt ağır yaralanarak Gölcük Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Bozkurt tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

Daha fazla kar dürtüsüyle hareket eden tersane kapitalistleri tersane işçilerinin hayatlarını ülkenin her tarafında sonlandırıyor.

Tuzla ölümler konusunda en bilinen bölge olmasına rağmen işçi ölümleri tersane kapitalistlerinin girdiği her yerde görülüyor. Kocaeli'nden Ünye'ye Zonguldak'a kadar her yer tersane patronları tarafından ölüm alanlarına çevriliyor. Gün geçmiyor ki yeni bir ölüm haberi ulaşmasın. Tüm bu yaşanan kuralsızlığa son vermek kar üzerine kurulan kapitalizmi tarihin çöplüğüne atmakla son bulabilir. Çünkü bu düzenin merkezinde insan değil kar vardır. Bu ölüm dişlilerini parçalayacak güç işçilerin örgütlü gücüdür. Tersane İşçileri Birliği bu gücü yaratmak ve yaşanan ölümlerin hesabını sormak için tüm tersane işçilerini sınıfa karşı sınıf şiarı etrafında örgütlemeye devam edecektir.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

122. ölüm: Mustafa Sıva

Her yer tuzla her yer ölüm!

Tersaneler ölüm kusmaya devam ediyor. Sadece Tuzla değil, tersanelerin kurulduğu her alandan ölüm haberleri geliyor. Alınmayan iş güvenliği tedbirleri, 122. can'a da mal oldu. Patronların gözü dönmüşlük derecesindeki kar hırsı nedeniyle, neredeyse her gün bir işçi arkadaşımız yaşamını yitirmektedir. Tuzla'ya "Neşter" atan devletin sessizliği halen sürüyor. Bu da yeni ölümlerin yaşanacağı anlamına geliyor. Devlet yetkilileri, Tuzla'da "önlem alınmış" dedi, ölümler sürdü. "Patronlara müeyyide uygulayacağız" dedi, ölümler sürdü. "Tersaneleri kapatıyoruz" dedi, ölümler sürdü. "İşçileri eğittik" dedi, ölümler sürdü. Her şey açık bir şekilde devletin huzurunda yaşanmıştır. Zira onlar bu güne kadar önlem yerine işçileri suçlamayı, iş cinayetleri karşısında patronların sırtını sıvazlamayı ihmal etmedi. Ve bunun sonucu olarak da 122. ölüm gerçekleşti.

12 Mart günü Aliağa Nemrut limanlar bölgesindeki İzmir Demir Çelik Limanı'na Amerika'dan aldığı metal hurdayı getiren bir taşeron firmada çalışan işçiler Mustafa Sıva (23) ile Gürhan Çam, İzmir Demir Çelik İskelesi'ne yük indirmeye gelen Malta bandıralı 'Aeolos' isimli kuru yük gemisine prosedür gereği hasar tutanağı hazırlamak amacıyla bindi. Ambar kapaklarından içeri giren Mustafa Sıva adlı işçi, ambara inilen merdivenlerden inip davlumbota geçti. Burada yoğun halde bulunan metan gazından zehirlendi.

Arkadaşının geri dönmediğini gören ve arkadaşına bakan Gürhan Çam da gazdan zehirlendi. İşçilerin çıkmadığını fark eden gemi personeli, işçilerin yerde yattığını gördü. Mustafa Sıva'nın olay yerinde öldüğü belirlenirken, Çam ise ambulansla İzmir'e gönderildi. Sıva'nın cesedi, kesin ölüm sebebinin belirlenmesi amacıyla İzmir Adli Tıp Kurumu'na gönderildi.

İşçi sağlığı ve güvenliği tedbirleri maliyeti nedeniyle uygulanmamakta, mevcut yasal mevzuat dahi açıkça çiğnenmekte ölümler peşi sıra gelmektedir. Tersanelerdeki katliamların sorumlusu tersane patronları olduğu kadar bu cinayetlere sessiz kalan devlet yetkilileridir. Katillerden hesap sormak biz tersane işçilerinin boynunun borcudur.

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER)

Ücret gasplarına karşı

İŞGAL, GREV, DİRENİŞ!

Bizler alınterimizle, emeğimizle çalışıyoruz. Ancak çalıştığımızın karşılığını hiçbir şekilde alamıyoruz. Tersine, patronlar; bizlerden çaldıkça kasaları daha fazla şişiyor. Bizlerden durmadan bir şeyler çalıyorlar. Sigortalarımızı çalıyorlar, ücretimizi çalıyorlar, yaşam hakkımızı çalıyorlar. Çaldıkça büyüdüler. Çaldıkça lüks arabaların, yalıların sahibi oldular. Bizler ise sustukça aç kaldık. Sustukça öldük. Sustukça kafamıza vurup boğazımızdaki ekmeği aldılar. Ne zamanki karşı çıktık o zaman bu pervasızlıklarını hafiflettiler.

Kocaman gemileri, milyon dolarlar karşılığında dünyanın en zenginlerine sattıkları lüks yatları bizler üretiyoruz. Bu güzellikleri biz üretiyoruz ama yaşamın nimetlerinden faydalanamıyoruz. Faydalanan belli kişiler. Onlar parababaları. Hiç kimse onların çalıştığını görmemiştir. Oturdukları yerde binlerce işçiyi çalıştırarak servetlerine servet katarlar. Kazandıkları milyon dolarların sadece küçük bir kırıntısını işçilere hak diye verirler. Geriye kalan bütün zenginlik hiç çalışmadıkları halde onların olur.

Haksızlıklara ve saldırılara karşı Derneğimiz'e başvurun!

Ücretin ödenmiyorsa, sigortan yatmıyorsa, iş kazasına maruz kaldıysan, ihbar ve kıdem tazminatlarına göz dikilmişse **Tersane İşçileri Birliği Derneği**'ne başvur!

Adres: Evliya Çelebi Mahallesi, Yasemin Sokak, No: 31 / 3 İçmeler - TUZLA
Tel: (0 216) 447 44 81
Cep tel: 0 544 971 14 56
e-mail: tersane1@gmail.com

Peki, bize ne kadarını veriyorlar? İşçi sağlığı ve iş güvenliğine kaynak aktarmıyorlar. Bu nedenle 121 defa öldük. Sigortalarımızı düşük prim üzerinden gösterip sürekli eksik yatırıyorlar. Ücretler zaten düşük. Dolayısıyla kazandıklarının kırıntısını bile bize vermiyorlar. Bizim için sefil bir yaşamı reva görüyorlar. Bu gözü dönmüş oburlukları karşısında kriz yarattılar. Ve kendi yarattıkları bu krizin faturasını bize kestiler. Oysa biz onlar için canımızı, her şeyimizi verdik. Çok çalışıp onlara çok para kazandırdık. Şimdi ise binlercemizin işine son verdiler. Önlem almadılar arkadaşlarımız ölmeye devam etti. Sigortalarımız zaten hak getire. Geriye yaşayabilmemiz için bir tek ücret hakkımız kalıyor. Ancak onu da büyük oranda kriz gerekçesiyle düşürdüler. Dahası birçok işçi arkadaşımız ancak aylar sonra ücretlerini alabiliyor. Hepimiz evimizin kirasını ödeyememekten, faturaları ödeyememekten, çoluk çocuğumuza hiçbir şey alamamaktan şikâyet ediyoruz.

Biz bütün bunları hak etmiyoruz. Birileri bizleri aylarca çalıştıracak, sonra ücretimizi ödemeyecek dünyanın hiçbir yerinde böyle bir şey yok. Ama bütün bunlar uysallığımızdan, sessizliğimizden geliyor. Ellerinden gelse bize hiç para da vermeyecekler. Biz onların en basit bir çıkarına dokunsak kesinlikle kıyameti koparırlar. Şu halde neden biz kıyameti koparmayalım ki? Sigorta primlerimiz sorunlu. Ücretlerimizi ödemiyorlar. Yarın biz ya da çocuğumuz hastalandığında hem sigortamız yok hem de paramız. Hastane kapısından geri dönmek zorunda kalırız. O zaman ne yapacağız? Bütün bunlara maruz kalmamak için haklarımızı korumanın yol ve yöntemleri var. Biz işçiler en başta birlikte davranmalıyız. Zira hepimiz aynı kaderi paylaşıyor, aynı sorunları yaşıyoruz. Tersane patronlarının bize dayattığı bu yıkıma karşı çaresiz değiliz. Çare bizdedir. Bizim örgütlü gücümüzdedir. Hak gaspına uğrayan, ücretini alamayan işçi kardeşlerimiz Derneklerinde örgütlenmelidir. Zira örgütlü mücadeleden başka şansımız yok. Tersane patronlarının bizi diri diri mezara gömmesine karşı **işgal, grev** ve **direnişi** seçmeliyiz. Derneği'nde örgütlenen işçiler birçok kez direnerek kazanmışlardır. Sessiz kalmak hiçbir işçi arkadaşımıza hiçbir şey kazandırmaz. Ancak kazananlar sürekli direnenler olmuştur.

Tersane İşçileri Birliği Derneği 2. Olağan Genel Kurulu'nda buluşalım!

Krizin yıkıcı etkilerine
İş cinayetlerine
İşten atmalara
Taşeronlaştırmaya
Ücretlerin düşürülmesine ve ücret gasplarına
KARŞI

Tersaneler cehennem
işçiler köle kalmayacak!

Tarih: 18 Mart 2009
Saat: 18.30
Yer: TMMOB Kartal temsilciliği

İş çıkış saatinde Tersane İşçileri Birliği Derneği'nde buluşularak araçlarla Kartal'a hareket edilecektir.

ADRES: Evliya Çelebi Mahallesi, Yasemin Sokak, No: 31/3 İçmeler-Tuzla
TEL: 0 216 447 44 81 - Gsm: 0 544 971 14 56